

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

ר.

עין משפט
נר מצוה

כא א טוֹשׁ״ע א״ח סימן
שכ סעיף יח:
כב ב ג מ״י פ״ה מהל'
איסורי ביאה הל' יח
יט סמג ללחין קיא (טוֹשׁ״ע)
אה״ע סימן סג סעיף א
וטוֹשׁ״ע י״ד סימן קכג
סעיף א):

תוספות רי"ד

האי מסוכריות דנייתא
 ביזמא
 הדרוקה
 אסור
 סבא ואפילו ר' מרד
 דאבא דאבא ורבא דאבא
 תריוהי מודה ר' בון
 בפי' ישי' ולא ימות. פי'
 הגהרה חסומה נבן גיגית
 משפטיים משב כב
 וסותמים אסור בכלא
 בגדים אסור
 הדרוקה
 בגדים חסויה. ואינו נראה
 של שמה פשימיים בגדים
 פשימיים מן און
 בלא בגדים און בו משום
 חסויה שנינו מוכני
 און ללבוש לא לקבל
 משב משקה ואיבדו און
 און אמאי ליתור. ור'
 יצחק און תנור. פי'
 משום ר"ח לא שולית
 פשימיים על הגיגית
 לסתום פי' (ומפרקת)
 (ומהדרק) השמלית שם
 און תנור. פי'. דודא
 באותו השמלית קפיד און
 תשרה. (ב) ומה שחוטט
 משום אסור משום מלבן
 וזהו לאסור בגדים
 שריים. ומה שחוטט
 בכרזו של חבית מחור ר'
 נתן בפרשום פניו שהולך
 לאכור:

(א) עי' בערוך ערך סבר ה' דפירש שם דאסור משום סחיטה דניחא ליה שחוב היין בתוך הכד ע"ש ומשמע דאסור משום מפרק וז"ע.

פטורין בשאר מלאכות שבת הוי משום
אֵינוֹ מַתְכוּיִן כֻּלָּ לַמְלָאכָה לֹא מִשּׁוּם
דְּהֵא שְׂאָר מִקּוֹמוֹת נִמִּי מִיפְטָר אִין
רִי כְסוֹת מוֹכְרִין כְּדָרְכָן וּבִלְבָד שְׁלֹ
יִתְכוּיִן כּו' (בְּלֵאִים פ"ט מ"ה) וְתַנּוּ נִמִּי
נִזִּיר חוּפָף וּמִפְסָפֵס כּו' (נִזִּיר דף מ.ב.)
הֵילֵכֵךְ בַּחֲצוּרָה נִמִּי שְׂרִי:

ה'א' מסוברייתא דנוייתא אסור
 אַהדוקה ב'ו'. פירש בקונטרס
 וכן ר"מ ובעריו' צדד לישגא וכן
 בסדר תנאים ואמוראים דאסור משום
 סחיטה וקשה ליה דהא סחיטה
 משום לצינן ולא שייכת בשאר משקים
 דכל דבר המכללך את בזיעו כגון יין
 ושכר ושמן לא שייך לצינן בסחיטתו
 אלא דוקא במים ורשאי לדבר מדלא
 גזרינן בהו שמה יסחוט כמו גבי מים
 כדאמרין באלו קשרים (שבת דף קיג):
 היה מהלך בשבת ופגע באמת המים
 (יה' הכי לעישרד לימות צמא אחי לדי
 סחיטה ומניא נמי בפרק חצית (ש"ס
 דף קמז: ושם) ומסתמך באלונוטית ולא
 יציאה צידו ומפרש בגמ' דאחי לידי
 סחיטה ובפ"ב דבילה (דף יח. ושם)
 אומר דלכ"ע אין מטבילין את הכלים
 ומפרש בגמרא גזירה משום סחיטה
 ואילו צפרק תולין (שבת דף קלט):
 מנן מסגנין את היין צפרדן אלמא
 לגבי יין לא גזרינן משום סחיטה
 ובריש המביא (בבא דף ג.) נמי קאמר
 ליפרום סודרא עליה ולא קאמר אחי
 לידי סחיטה והיינו משום דלא שייך
 צפרק וצפרדן וכן אחי לידי סחיטה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה
 חֲסִידוֹ מִקִּדְמוֹת צוֹ וְאֵל לֹא אֵין מִקִּדְמוֹתָיו
 וְיָקָם וְאָסְרָהוּ כְמוֹ סָחִיטָה וְזִמְתָּ
 י פִּסְקֵי רִישֵׁיהֶם וְכֵן פִּירֵשׁ צִבְעוּךָ דָּלָל
 יִצְחָק בֶּן יִינָן עַל גְּבֵי הָאֵלִים אַע"ג דְּפִסְקֵי
 סוּבָה דָּף ג: וְס: דְּקָאמֵר ר"א צִבְעוּךָ
 אֲבֹהֵהּ וּפְרִיךָ וְהָא מוֹדֵה ר"ש בְּפִסְקֵי
 יִתְקוֹן שְׂרִי אַע"ג דְּפִסְקֵי רִישֵׁיהֶם הוּא
 וְמוֹמ"מ לֹא חִישִׁינן בְּזוֹ שְׁמָא יִסְחוּט
 מִפְּרָק וְעַד ע"ר דְּהוּ פִּינָן רִישֵׁי
 הַדְּהֵאֵר דְּמִתִּיר ר"ש לִזְלֹף יִינָן עַל גְּבֵי
 וְנוֹחַ א"ג הִכִּי פ' וְהָא פִּסְקֵי רִישֵׁיהֶם
 לִלְכָּךְ לֹא פִּסְקֵי רִישֵׁיהֶם הוּא אֲבָל לר"י
 בַּת דָּף ק: הַמְּפִיס מוֹרְסָא בְּשִׁבְתָּ אִם
 מִשּׁוֹם נִעְרָה הִיא אֲסוּר אַע"ג דְּלֹא
 בָּה אֵת הַקּוֹץ דִּשְׂרִי מִשּׁוֹם נִעְרָה
 אֲסוּר אֲמַאי קָאמֵר רב בְּפִרְק חֲבִית
 לְהוֹיֹת אֲסוּר וְאִזְדַּר"י דְּמִזְנִין לְמִימֵר
 לְמִימֵיהֶם פְּטוּר אֲבָל אֲסוּר וְעוֹד
 נִוְשָׁה וְהִכִּי גְבִי מִסְנִינָן אֵת הֵיין לֹא
 הוּא (דף ע:): הַהוּלֵךְ לְהַקְצִיל פִּי רְבוּ
 וְדִמְיוֹהֵם שְׂאֵי וְצִבְעוּךָ פִּירֵשׁ לִשְׁוֹן אַחֵר
 הֵן כְּלֵי בְּשִׁבְתָּ וְאִין נִרְאֶה לר"י דְּהֵי
 יִינָן לְעִשְׂתוֹת וְאִם אֵין צִדְעָתוֹ לְצַטְלָה
 כְּלֵי וְשִׁיךְ צִיֵּה פִּסְקֵי רִישֵׁיהֶם הוּא
 ס' כִּרְשׁ אֵין לֶחֶךְ לִשְׁנֵא דְּאִמֵּר דִּל
 אֵין בְּעִירָה בְּעִירָה לְהִמָּי וְקָטַע עַד
 עַד מוֹמ"ס לְאִשְׁמוּעִי צִבְעִין רְלוּפִין
 בְּצִדָּה וְהִכִּי פ' נִוְשָׁתִין לֵה ד' לִילוֹת
 וּמִשְׁנֵי לֹא לְבַר מִשְׁבַּת וּמוֹנָאֵי שְׁבַת
 מִפְּחִיךְ אֲלֵה דְּפִרִיךְ לִיֵּה מְגוּפָה
 עֲלֵהָ צִדְעָתוֹ וְהָא קָמֵי בְּהֵאִי ד'
 לִילוֹת וְאִיהוּ פִּרְךָ דְּמִשְׁמַע צִבְעִיל
 יוֹד תְּלִינן בְּדָם בְּחוּלִין אִפְּהִי שְׂרִי:

או הלכה כר"ש^ט (איתמר) בבי רב אמרי רב
שרי ושמואל אסר בנהרדעא אמרי רב אסר
ושמואל שרי אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך
אלו מקילין לעצמן ואלו מקילין לעצמן ורב
שרי^י והאמר רב שימי בר חזקיה משמיה דרב
הא' מסוכריא דנזייתא אסור להדוקה ביומא
טבא כההוא אפילו ר"ש מודה דאביי ורבא
דאמרי תרויהו מודה ר"ש^י בפסקי רישיה ולא
ימות והא' אמר רב חייא בר אשי אמר רב
הלכה כרבי יהודה ורב חנן בר אמי אמר
שמואל הלכה כרבי שמעון ורב חייא בר
אבין מתני לה בלא גברי רב אמר הלכה כר'
יהודה ושמואל אמר הלכה כרבי שמעון
לעולם רב כרבי יהודה סבירא ליה להך
לישנא דאמר דם מיפקד פקיד מקלקל הוא
אצל הפתח להך לישנא דאמר דם חבורי
מיחבר מקלקל בחבורה הוא מתיב רב חסדא
ט' תינותק שלא הגיע זמנה לראות ונשאת
ב"ש אומרים נותנין לה ארבעה לילות וב"ה
אומרים יעד שתחיה המכה הגיע זמנה לראות
ונשאת בש"א נותנין לה לילה הראשון ובית
הלל אומרים עד מוצאי שבת יארבעה לילות
מאי

ופנין (שם דף קסח:) אם היתה צריכה שמן חצירתה מציאה
 חיטה בשמן וכן צפ' נוטל (שם דף קמג.) ספוג אם יש לו צי
 הנבלע מן המים סחיתה אור"ת דהוא משום
 דאסור משום מפרק כיון שהנשקט הולך לצדו"ג א"ע"ג
 ואיימור מפרק כל התדיר (ומהם דף קא:) אלינא דר"ש
 ינחא ליה צהאי כדשי שרי ועוד מיימי ראיא מלולב הגזר
 ריך והא מתקן מנא ומוקיס לה במתכוון לאכילה סבר ל
 שושענא אחרימי אלמא כיון דלא ינחא ליה ולא חייס צהאי
 ימיר דאסור לסחוט בשאר משקה משום ליבון כמו במז
 ועט היה נהנה שחיטתו ומינן למימר נמי דאסור משי
 צמלצאה שחינה צריכה לגופה ורזיית הערוך אין ראש
 יהיה לדיא ליה לו השוענא אחרימי איכא למימר דשרי משום
 וכן שרי לר"ש דשמא לא יטערך לה ונמלא שלא מיקן כלי
 ככלי עבד ועל פי הערוך קשה דתנן בפרק שמונה שריא
 ליחא פטור ודוקא משום לערע פטור ומומר אבל אי
 הפה כי לא מתכוין נמי חייב וכן ממש של די ליה
 ליה כלל אבל קמא קשה אי פסיק רישיה דלא ינחא ל
 ומומר הואיל וא"ל למיס היוצאן והשתא א"ע"ג דא"ל
 כמו אורכלא דליפרת ואין שם משקה עליו דלמחרנין
 יודק למימר שמה יקטור כסדרה הוא כיון לדעת כן הו
 דנדה מערמתו וטובלת בצגדיה (בבא דף קי.) וכן צפ"ח
 ססחוט לפי שלדעת כן הוא עושה וועד איכא למימר הת
 דאסור להדוקה דשמא תצטל הסתימה אלל הגיגית וי
 הוא מאי פסיק רישיה שייך כלן מיד הוא עושה כלי ד
 כלי וי"ל צדוקת שהוא מתכוין לצטלה ואינו מתכוין לע
 ור"ם רב בר"י א"ל כו' משא"ל נמי איכא לשנוי לע
 דאסור חצירי ממחר דלם הוא צדוקת (א"ל) מ"א דר"א
 מצי בעיל צבצת א"ע"ג דמשיר צתולים דליכא למימר דנה
 ק בתרא דנדה (דף סד:) וסא מעשה ונתן לה ד' לילות מתוך
 ת צתולים עד מוצ"ש ואשמועינן דשרי להשיר צתולים צ
 מצי למיפרק מביימתא דפרק בתרא דנדה דמוכח דל
 ה לילות קתני ואל"ת מעיקרא דמשני לצר משבת מ
 וזומנין לה עד מוצאי שבת לצר משבת שהן בין הכל
 ומפרש בתר הכי א"ע"ג דהוי פירעא דחוקא דהא אי

או הלכנו כר"ם. דמקלקל בחצורה חייב יהודה בדבר שאין ממכרין לסוס: ב' ופמיניך. שלא תטעה להחליף דעמיתא לדבי רב: אלו מקילין לעמלן. דבי רב אומרים שרבן הדין וההרענה העושים כשמואל רבן אומרים שמואל הדין: ורב שרי. בתמיה אלמא דרב שאין ממכרין מותר סבירא ליה: ממורכיא דנויטא. סמימת נקב גיגית שמוציאין השכר דרך הנקב וסותמין אותו בצלאל צגדים: אסור לדרוסק. משום סמיטה: מודה ר"ם כו'.

אכל כהן יש שבקאים בהטייה
 דלקמן [ע"כ]: **הלכה כרבי יהודה**. בזין
 מתכין: **זבל גברי**. זבל אמוראי
 אליבא דרב ואלביא דשמואל אלא רב
 ושמואל גופייהו: **לכך נושא דאמרת**
דס מפקד פקיד. והאיכור משום
 פסח הוא: **מקלל הוא אלל הפסח**.
 ובמקלקל מודה רבי יהודה: **מקלל**
בחבורה הוא. ורב סבר לרבי יהודה
 אף במקלקל בחבורה לקולא דקא פטר
 בה רבי יהודה: **שלא הגיע זמנה לראות**.
 במסכת נדה [ה'] אמר אימתי הגיע זמנה
 לראות משיגיעו ימי הנעורים: **ונוסין**
לה ארבעה לילות. שכל דמיא שמראה
 בהן מחמת תשמיש מחזיקין להו דבס'
 בחולים: **עד שסחיה המכה**. כל זמן
 שאינה משמשת זבל דס' לא חייתה המכה:
הגיע זמנה לראות. ולא רחמה: **לילה**
הראשון. אפילו לנצילות הרבה:

ליצון אלא גבי מים והא דאמרין צפר
ומשני אין קחיטה בשער משמע דשיין
בו משום דלמי לדי קחיטה ש
וענינא והבא אומר ר"ת דליכא למימא
פסקי רישיה דללא ניחא היה שרי ועיקר
רישיה הוא דולאי מכה הוא כיון דל
ממטעיס ענינא צ"ט פ' ענינא דהס
רישיה כו' ומשני לא צריכא דלית ליה
ונראה לר"י דלא קשה מידי דליכא
כיון שהטעם והריח נשארין בצגדים
דלא ניחא ליה אסור לכתיילה לר"ש
האיסיא איכא לוימר דמאור שאני וכן
הוא דלית ליה הושענא חמיתא ומילא
אסור שנהא יעורר לה ואגלא ויהא

מסורת הש"ס

(א) ק"א ל"ג, (ב) שבת ק"א.
בסורות כה, [ע"ש, ג] שבת
ע"ה. א"ה כ"ה. ק"ה. ק"ה.
ק"ה. ק"ה. בסורות כה.
סוכה לג: [ב"ה] ל"ה.
(ד) נדה י"א: ס"ה. (ה) [ע"ה]
ס"ה. (ו) [ע"ה] ל"ה.
ש"ה. ל"ה. א"ה. ל"ה. ל"ה.
היה ל"ה מ"ה. ל"ה. ל"ה. ל"ה.
ע"ה. כ"ה. ה"ה. כ"ה. כ"ה.
ל"ה. כ"ה. ל"ה. ל"ה. ל"ה.
ג"ה. כ"ה. ל"ה. ל"ה. ל"ה.
שבת מ"ה. ל"ה. ל"ה. ל"ה.
(ט) ש"ה. ל"ה.

מוסף רש"י

מסוכריא וניחא. גנז
 כורסן צנחא חמין ג
 חזק מנין שפון אקב
 חזק (שבת ק"א). בראש
 שנה פסעוהו ופסעוהו
 נעוהו על פסוק וטעלוהו
 כדי שפסעוהו אקב יא
 בברכות כ"ה). אסור
 להורקה. נקב משום
 חסיסה, ואפי' לא קא
 מטיין לקטור, לאמלא
 מ"ל כ"ה דבר שפון
 ממזין (שבת ק"א) וביי
 בברכות ו"ט). מורה ר"א
 בפיו רישיה ר"א
 ימור. כחא אחזקו ולא
 צההו ו צההו וצוהו ולא
 שמוהו, ריבון ולא אפסר
 לא חתום מחבטין שפון
 לא, ובי אמרין דבר שפון
 ממזין מזהב, בנה אסור
 דאפסר לא בנה אסור,
 כחא וזר אסור חתום
 כחא וספסל וכלד שפון
 ימזין נעוהו מרין, ואפי'
 דאכל נחשד דילמא עבד
 מרין, כיון ולא ממזין
 לאפי' דאפסר לגריה לא
 מרין, כי עבד מן מרין
 דאפי' חתום מנורא לא
 מיחייב, אכל היכי דודא
 עבד מזה (סוכה ג' א)
 עבד מזהק לא לא
 אפסר לא בנה חסיסה
 (ברכות כ"ה). נוגחי לא
 ארבעה לירות. למען,
 אפילו רואה ממזין לא
 נחלוס (אמרי ד' ד' טו)
 עד שתחיה המכה. ממע
 צילה, נולד וזמן שפסע
 רואה עד מחמת שפסע
 דס נחלוס הוא (שם א'
 עד מוצאי שבת. אפי'
 נקב לרביע (שם א').